

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΦΡ. 10.

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ-ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ. ΜΟΛΦΕΤΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
54 - ΟΔΟΣ ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ - 54

Ὁ Γιάννης κι' ὁ Μαρῆς
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Γ.— Για ἔλα δῶ, μωρὲ Μαρῆ....
Μ.— Τί θέλεις διπλωμάτη;
Γ.— Θέλω νὰ συζητήσουμε πηδ' ἑσάστερα κομμάτι.
Θέλω χωρὶς ἀνασκοπή
σαφῶς καθέννας μας νὰ πῆ
τὰ δίκαια τὰ δικά του
καὶ βάνοντες τὰ πράγματα γυμνὰ κι' οἱ δύο κάτω
καὶ ταῦτα ἐξετάζοντες ὀρθῶς κι' ἐπισταμένως,
νὰ βροῦμε ποιὸς ἀπὸ τοὺς δυὸ εἶν' ὄξου πεσωμένως.

Ἐγὼ χωρὶς νὰ σοῦ κρυφθῶ, ξέρεις πῶς κατὰ βάρδος
τὸ Βενιζέλο ἐκτιμῶ.
Μ.— Ἴδου τὸ μέγα λάθος!
Γ.— Μὰ μὴ βιάζεσαι λοιπόν! Ἄσε νὰ προχωρήσω
καὶ μὴ μοῦ ῥίχνης ἄδικο ἀκόμα πρὶν ἀρχίσω!
Τὸ Βενιζέλο ἐκτιμῶ κι' ὀρθῶς ἢ ἐσφαλμένως
μ' ἐκείνου τὴν πολιτικὴν κι' ἐγὼ κεκηρυγμένος,
σοῦ τῶπα κι' ἀπὸ τὴν ἀρχὴ καὶ σοῦ τὸ λέω πάλι,
ἀργὰ πῶς θὰ χτυπήσουμε τὸ κούφιο μας κεφάλι
ποῦ δὲν ἐσυμμαχήσαμε ἀμέσως μὲ τοὺς Γάλλους
παρ' ἑκαθῆσάμ' ἤσυχτοι νὰ φχαριστήσουμ' ἄλλους.

Ἐγὼ ποῦ τὴν πολιτικὴν πρεσβεύω τοῦ Μεσσία,
ἐκτός τοῦ ὅτι θάπερνα καὶ τὴν Μικρὰν Ἀσία
—καὶ γύρευ' ἐν τῷ μεταξὺ τί ἄλλο ἦθε τύχη—
οὔτε θὰ μ' ἔπνιγε, Μαρῆ, τοῦ Βούλγαρου τὸ νύχι
οὔτε κανεὶς θάμώκανε τὸ σπῆτί μου κουρέλι
κι' ἀφ' τῆ ζωῆ τὴν ἄχαρι
πότε νὰ λείπ' ἡ ζάχαρι
καὶ πότε τὸ καρβέλι.

Καὶ πέλος πάντων, βρὲ Μαρῆ, χωρὶς πολλὰ καὶ λίγα,
ἐγὼ ποῦ εἶμαι ὀπαδὸς τῆς δράσεως τοῦ Γίγα,
ἔχω τὸ θάρρος νὰ τὸ πῶ κι' ἐσένα κι' ὀλουνῶνε,
πᾶς εἶμαι φίλος τῆς Ἀντάτα, κι' ἐχθρὸς τοῦ Γερμανῶνε
κι' ἂν ἔβγαίνῃ σὲ πόλεμο μαζί μὲ τὸ Λευτέρη
τῶδε γινά γὰ τὸ Κάρζερ πῶς τριβουν τὸ πιπέρι.

Ἐνῶ ἐσὺ ποῦ συμφωνεῖς μὲ τὴν οὐδετερότη
καὶ τὸ Λευτέρη σήμερα μοῦ τόνε λὲς προδότη,
λέγε μου σὲ παρακαλῶ, κοφτὰ καὶ ξεκομμένα
γιατὶ δὲν ἔλαβες ποτὲ τὸ θάρρος σὰν ἐμένα
νὰ πῆς καὶ σὺ σὰν Ἕλληνας τί φρόνημα πρεσβεύεις
ἀλλὰ μὲ τρόπους πονηροὺς τὰ λόγια σου μπερδεύεις
καὶ κάθεσαι πῶς μοῦ κρατῆς
οὐδετερότη τάχα
καὶ δι' αὐτῆς ὑπηρετεῖς
τὸν Κάρζερ μονάχα;

Ἐγὼ ἀπὸ ἀνέκαθεν στὰ χάρισα τὰ πιάτα
καὶ σοῦπα πῶς θ' ἀναμυθῶ
μὲ τὴν ἰδέα νὰ ταχθῶ
μαζὺ μὲ τὴν Ἀντάτα.
ἀλλὰ ἐσὺ π' ἀκολουθεῖς τοῦ Γούναρη τὸ κόμμα,
γιατὶ δὲν ἔχεις στόμα
νὰ μοῦ τὸ πῆς ἐλεύθερα χωρὶς νὰ μὲ φοβᾶσαι
πῶς λίαν γερμανόφιλος καὶ ἤσουνε καὶ θᾶσαι;

Μ.— Δὲν εἶμαι γερμανόφιλος...
Γ.— Τότε λοιπὸν τί εἶσαι
ἀφοῦ τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Κήρυκος τ' ἀρνεῖσαι
κι' εἶσαι καθ' ὅλα σύμφωνος μετὰ τῶν παρανόμων
ποῦ φθάσαντες εἰς τὴν Ἀρχὴν ἐκ διαφόρων δρομῶν,
βαστᾶνε μιά κατάστασι γιὰ πείσμα τοῦ Λευτέρη
ποῦ μοναχὰ στὰ σχέδια τοῦ Κάρζερ συμφέρει;

Δὲν εἶσαι γερμανόφιλος!! Καὶ ὅμως ἂν δὲν ἦσο,
οὔτε τὸ φαῦλον καθεστῶς θὰ μῶφερνες ὀπίσω,
οὔτε ποῦ θὰ φαλίριζες τὸ κράτος, μωρὲ χάχα,
βαστῶντας ἐπιστρατεύσι γιὰ μπάρτζολες μονάχα.
Μ.— Χάχας καὶ μποῦφος εἶσαι σὺ ποῦ λὲς ἀνοησίεις
καὶ μὲ τοῦ φύλλου πῆδημα μοῦ μελετᾶς Ἀσίεις.
Χάχας καὶ μποῦφος εἶσαι σὺ
ποῦ ἐν ἑξάψει περισσῆ
στὰ Δαρδανέλλια μοῦθελες νὰ πᾶς νὰ συμμεθέξης,
ἀλλ' εὐτυχῶς σιγὰ σιγὰ,
ἐγλύτωσες ἀφ' τὸν κανγα
καὶ τώρα μόνον πᾶς μ' αὐγά
καὶ κάνεις διαλέξεις.

Ἐγὼ, μωρὲ, π' ἀκολουθῶ πολιτικὴν ἀλλοίαν
μὴ ἔχων τίποτε κοινὸν.
οὔτε μετὰ τῶν Γερμανῶν
οὔτε μὲ τὴν Ἀγγλίαν,
διὰ πολλοὺς ἴλλους, καὶ διὰ πολλοὺς λόγους
δὲν θέλω ν' ἀνακατωθῶ μεσ' στους μεγάλους τσόγους,
ἀλλ' ἐντελὸς οὐδετεροῦ γὰρ μένω σὴν ἰστορία σου
καὶ νᾶχα τὸ ταγγάρι μου καὶ τὴν ἐφημερίδα μου
τὰ πάντα νὰ μανθάνω
χωρὶς ὁ ἄλλος νὰ ῥωτᾶ γιὰ μένανε τί κάνω.

ΓΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

Κι' ἀφοῦ τὸν εἶπα δυὸ φορές ζουρλὸ τὸ Βενιζέλο
καὶ στὰς Δυνάμεις ἔδειξα πῶς πόλεμο δὲν θέλω
κι' ἀφοῦ ὑπεχρεώθηκα νὰ φθάσω στὸ σημεῖον
νὰ βάλω κυβερνήτες μου τὸ γεροντοκομεῖο
γιὰ ν' ἀποδείξω στοὺς ὑπὲρ καθῶς καὶ στοὺς κατὰ μου
τὸ γῆρας μου δυσκίνητον
καὶ τὴν ἀξιοθρήνητον
οὐδετερότητά μου,

γιὰ ποῖον λόγον νᾶρχονται τῶν φίλων σου οἱ στόλοι
νὰ πέρνουνε τὴν Κέρκυρα, νὰ πέρνουν τ' Ἀργουστόλι,
καὶ ὑπὸ ποίους διεθνεῖς καὶ ἀνθρωπίνους νόμους
ζητᾶνε νὰ μοῦ πάρουνε καὶ τοὺς σιδηροδρόμους;

Μὲ τὸ σταγιὸ μωρ' ἀδερφεῖ μου ἀπαιτεῖς νὰ βάλω
νοικοκυραῖους σπῆτι μου τὸν Ἄγγλο καὶ τὸ Γάλλο;
Κι' ἀφοῦ ὁ νοῦς μου εἶν' ἄλλοῦ
κι' ἔχω σχισμένες πρὸ πολλοῦ
συνθήκας καὶ συμβάσεις,
γιατὶ ζητᾶς μὲ τὸ σταγιὸ τοὺς Σέρβους νὰ περάσῃς;

Δὲν τοὺς περνᾶς νὰ σκάσετε καὶ σὺ καὶ ἡ Ἀντάτα;
κι' ἂν μᾶς γυρεῦτε κανγαῖ,
τώρα ἐκτὸς ἀπὸ τ' αὐγὰ
θ' ἀρχίσῃ κι' ἡ ντομάτα
κι' ἂν σᾶς βαστάῃ βγαίνετε,
διαβόλου διπλωμάτες,
νὰ ἴδῃτε τί παθαίνειτε
μ' αὐγὰ καὶ μὲ ντομάτες!

Ἄφοῦ εἶν' ἀνεξάρτητο τὸ Κράτος μωρὲ τέρας,
γιατὶ νὰ ἦναι γύρω μας στρατοὶ τῆς Ἰγγλιτέρας
νὰ μᾶς καταπιέζουνε χωρὶς καμμὴν αἰτία;
Γ.— Μωρ' δὲν ἐσυμφωνήσαμε γιὰ τὴν ἐπιστρατεία
καὶ τᾶχαμ' ὅλα ἔτοιμά μὲ πρῶτην εὐκαιρία
νὰ πᾶς ἐσὺ στ' Αἰβαλή κι' ἐγὼ στὴ Βουλγαρία
ν' ἀρχίσουμε σὰν ἄλλοτε δεξιὰ ζερβιά τὸ ξύλο;
Γιατὶ λοιπὸν μὴ γύρισες ἀνάποδα τὸ φύλλο
κι' ἐκείνους π' ἀσηκώθηκες νὰ δείρῃς ἐν μανίᾳ
τοὺς ἔφερες καὶ βόσκουνε μέσ' στὴ Μακεδονία;

Μ.— Τοὺς ἔφεραν τὰ πράγματα κι' οἱ φίλοι σου οἱ Γάλλοι.
Γ.— Τοὺς ἔφερε μὲ τὸ σταγιὸ τὸ κούφιο σου κεφάλι
κι' ἀφοῦ δὲν συνεῖζεσαι ἀλλὰ ὁ ἴδιος μένεις,
θὰ φέρῃς κι' ἄλλα πρὸ πολλὰ ποῦ δὲν τὰ περιμένεις,
καὶ ὅπερ σπουδαιότερον προβλέπω, κακομοίρη,
πῶς φέρνεις μέσ' στὸ σπῆτι σου μεγάλο πανηγῦρι
ἀφοῦ νομίζεις πῶς μπορείς μὲ τὴν Ἀντάντ νὰ παῖξῃς.
κι' ἂν δὲν βαριέσαι ρίχνε μας αὐγὰ στὰς διαλέξεις!

Δὲν σ' ἄρεσε ποῦ σῶλεγα μὲ τὴν Ἀντάτα νᾶσαι,
νᾶχῃς τῆς λίρες ἄφθονες, πείνα νὰ μὴ φοβᾶσαι,
δὲν σ' ἄρεσε νᾶσαι τρανὸς
ν' ἀξένουν καθημερινῶς
τὰ ἐθνικά σου φόντα,
παρ' ἤθελες πολιτικὴ
ποῦ νὰ πληρώνης τὴ φακὴ
πρὸς μία καὶ ὀγδόντα!

Δὲν σ' ἄρεσε ποῦ σῶλεγα νὰ πᾶμε μὲ τὸ Γοεῦ
ἐξ οὗ κατὰ τὴν Σύνοψιν μὲν καὶ γάλα ῥέει,
δὲν σ' ἄρεσε ποῦ σῶλεγα, πᾶμε μὲ τὴν Ἀντάτα
ἂν θέλῃς νὰ χορτάσουμε καὶ ῥέει καὶ πατάτα

παρ' ἤθελες πολιτικὴ
π' οὐδέτεροι κηφήνες
νὰ σὲ βαστᾶνε στὸ χαλὶ
ἐπὶ ἔννεα μῆνες
χωρὶς νὰ ξέρῃς οὔτ' ἐσὺ οὔτε κι' αὐτοὶ ἀκόμα
γιὰ ποῖον λόγον σὲ κρατοῦν οὐδέτερον στὸ σῶμα.

Δὲν σ' ἄρεσε ποῦ σῶλεγα, πᾶμε μὲ τὴ Γαλλία
νὰ σπάσουμε καὶ Βούλγαρο καὶ Τοῦρκο μ' εὐκολία
κι' αἰσίως νὰ ξοφλήσουμε μὲ δαύτους μιὰ γιὰ πάντα,
παρὰ μοῦ ἐρωτεύθηκες καὶ σὺ τὴν προπαγάντα
κι' ἀγάπησες τὸ Γερμανὸ μὲ τῆς χειροβομβίδες
κι' ὁ ἔρως του σ' ἐτύφλωσε καὶ προκοπὴ δὲν εἶδες!

Μωρὲ μὰ ποῦ τὴ γνώρισες ἐσὺ τὴ Γερμανία
ποῦ σ' ἔπιασε μ' ἐδαύτηνε τέτοια μονομανία
ποῦ πλέον ἀλησμόνησες κι' οὔτε ξαναθυμᾶσαι
τί προστασία σῶκαμαν αὐτοὶ ποῦ καταρᾶσαι,
στοὺς χρόνους τῆς ἡρωϊκῆς μικρᾶς σου ἡλικίας
ποῦ παρ' ὀλίγον σ' ἔπνιγε τὸ νύχι τῆς Τουρκίας!

Δὲν μ' ἄκουες ποῦ σῶλεγα, ἔλα στὸ λογισμό σου
καὶ πρόσεχε γιατί κι' ἐμὲ θὰ πάρῃς στὸ λαιμὸ σου
μὲ τὴν οὐδετερότητα ποῦ θέλεις νὰ κρατήσῃς.
Δὲν μ' ἄκουες ποῦ σῶλεγα, πάψε τὰς συζητήσεις
γιατὶ δὲν πέφτει τὸ Βερδέν, οὔτε κουνιέτ' ἡ Ρίγα
καὶ τὰ ψωμιὰ τοῦ Κάιζερ θάναι πολὺ ὀλίγα.

Κι' ἐγὼ τὴ θέσι σου, Μαργῆ, τὴ βλέπω φρικαλέα
μὰ δὲν σοῦ φταῖω τᾶθελες καὶ τᾶπαθες, κολέα.
Μ.— Νὰ μὴ σὲ μέλλῃ παντελῶς γιὰ τὴ δική μου θέσι.
ἐμένα ἡ πολιτικὴ τοῦ Γούναρη μ' ἄρᾶσει
κι' ἂν ἡ Ἀντάντ μὲ ἀπειλεῖ εἰς ὥρας ποῦ δὲν πρέπει,
ὅσο καὶ νᾶναι ἀκριβὰ τᾶχω τ' αὐγὰ στὴν τζέπη!

Ὁ θυμὸς τοῦ Στεφανῆ ποῦ τὰ σύμπαντα κουνεῖ.

Ἐπὶ τέλους ἦρθ' ἡ ὥρα τὰ γεράματα νὰ δράσουν!
Ὅλα κι' ὅλα μὰ τοὺς Σέρβους δὲν ἀφίνω νὰ περάσουν
Κι' ὅσο μέσα στὴν Ἑλλάδα νοικοκύρης θᾶμ' ἐγώ,
τὴν Ἀντάτα θὰ χτυπήσω
ἕως ὅτου ἐξαντλήσω
καὶ τὸ ὕστερο αὐγὸ!

Ἄγριος κι' ἐγὼ θὰ γίνω
τώρα μέσ' στὰ γηρατειά,
ἀλλὰ Σέρβο δὲν ἀφίνω
νὰ πατήσῃ στὴν Ἰτιά.
Κι' ἂν μὲ λέτε γεροντάκι
θὰ σᾶς κάμω πανηγῦρια.
Πιάσε μου Μιχελιδάκη
νὰ γκρεμίσω τὰ γιοφύρια!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

Τώρα πλέον ὅπως τὰ παλαιὰ καθεμιά πρεσβεία,
τὰ γιοφύρια καὶ τὰ γιγάρια
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ
καὶ στὴ βία θ' ἀντιτάξω
τὴ γεροντικὴ μου βία,

μέ λεμόνια για τουφέκια και μ' αυγά για μπαγιονέτες.
 'Ο θυμός μ' έχει ξανάψει
 κι' αν μαζούρκες είχα γράψει
 τώρα γράφω κι' όπερέττες!

'Ολα κι' όλα μα οι Σέρβοι δέν πατούν τὰ χώματά μου.
 Βία δέν θά συγχωρήσω,
 θάβγω νά υπερασπίσω
 την ούδετερότητά μου!
 Θάβγω φόρα κατά πάσης ξενικής επιθυμίας
 κι' αν έμὲ με λένε γέρω για φιδὲ και για ταμπάκο,
 θά όπλισω τὸ Χατζάκο
 με *σαρανταδύο* τόμους ποινικής δικονομίας!

'Ολα κι' όλα μα οι Σέρβοι δέν πατούνε στην 'Ελλάδα.
 Πήγα καθαρά και τῶπα και στὸν ένα και στὸν άλλο
 πῶς δαιμόνια θά βγάλω
 μέσ' από τὴ γενειάδα
 αν ὁ 'Ελλησιτ' επιμείνη νά σταλοῦν διά ξηρᾶς.
 Κι' ὅ,τι μ' ἔβαλαν νά κάμω, τῶκαμα ὁ φουκαρᾶς!

'Ολα κι' όλα μα τοὺς Σέρβους νά περάσουν δέν ἀφίνω.
 Εἶν' τὸ πρᾶμμα ξεκομμένο.
 Μοῦπανε νά ἐπιμείνω
 κι' ὅπως βλέπετ' ἐπιμένω.
 'Οτ', ὑπόσχεται καθέννας πρέπει νά τὸ ἐκτελή.
 Νᾶτανε δουλειὰ δική μου δέν ἐπέμενα πολύ!

Μοῦπαν ν' ἀντιτάξω βία· ἀλλὰ πῶς θ' ἀντιταχθῆ,
 σᾶς ὀρκίζω πῶς ἀκόμα δέν μοῦ ἔχουν ἐκφρασθῆ,
 Μοῦπανε πῶς τὰ γιοφύρια πρέπει νά τ' ἀτινάξω
 κι' ἐν ἀνάγκη θά τὸ πράξω.
 Μοῦπανε και τῆς Κορίνθου νά τινάξω τὸν 'Ισθμό
 κι' ἐπειδὴ σ' αὐτὸν τὸν κόσμον δέν εἰξεύρω τί γυρεύω,
 ἐν τῷ μεταξὺ χορεύω
 με τῆς πόλκας τὸ ῥυθμό!

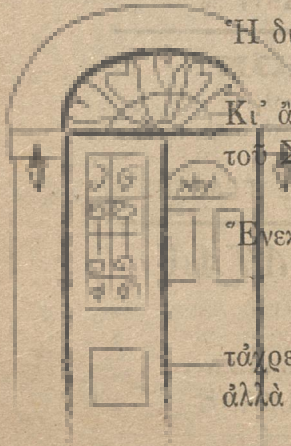
Μοῦπανε πῶς για τοὺς Σέρβους πρέπει νᾶμαι θυμωμένος.
 Κι' εἶμαι ὁμολογουμένως!
 Κι' αν ὀγδόντα χρόνων ποῦμαι δέν ἐθύμωσα ποτέ μου
 κατ' ἀνάγκη κι' ἐξ αἰτίας τῶν περιπλοκῶν τοῦ Αἵμου
 πρέπει στὰ γεράματά μου νά θυμῶνω διαρκῶς,
 ἀλλὰ δέξασθε συνάμα τὴν διαβεβαίωσίν μου
 πῶς παρὰ τὴν θέλησίν μου
 ἦρθα κι' ἔγινα κακός!

Η ΔΙΕΛΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΣΕΡΒΩΝ

(ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΕΠΙΣΗΜΟΝ)

'Η διέλευσις τῶν Σέρβων ὠρισμένως ματαιοῦται
 και τὸ Γρέυ μὴν ἀκούτε.
 Κι' αν σᾶς λένε πῶς θά γίνουιν παραστάσεις σοβαραί,
 τοῦ Εκουλουόδη θά περάση κι' ὄχι τοῦ Ποανακαρέ.
 'Ενεκά τῶν ψηφισμάτων Βάλτου και Ξηροχωρίου
 και τοῦ συλλαλητηριοῦ
 πᾶντε στη Λεπένου,
 τὰ ρευστά της ἤ 'Αγγλία κι' ἔβαλ' ἡ 'Αντάτα νοῦ,
 ἀλλὰ σᾶς παρακαλοῦμεν μὴν τὸ πρῶτο κανενοῦ!

ΑΝΑΓΚΗ ΕΙΛΙΚΡΙΝΕΙΑΣ!

'Ο Γιάνναρος ὁ προσφιλῆς, πρὸ ἡμερῶν μᾶς ψάλλει,
 ὅτι ἀνάγκη ἔχομεν εἰλικρινείας πάλι
 ἀνάγκην ὅμως ὁ λαὸς ἔχει για τὸ καρβέλι
 και για τὴν εἰλικρίνειαν ὀλίγον τότε μέλλει!

Εἰλικρινείας ἔχομεν ἀνάγκην συμπολίται,
 ἀλλ' ἀτυχῶς στὰ μαγαζιά δέν βλέπω νά πωλείται
 και ἴσως σὺν τῇ ζάχαρι τὴν κρύβουνε κι' ἐκείνη
 αἰσχροκερδεῖς μπακάληδες ὡς ὅτου ν' ἀκριβήνη!

Λοιπὸν ἀνάγκη ἔχομεν εἰλικρινείας πάλι
 και λέμε πῶς τὸ καθεστῶς τοῦ Γούναρη και Ράλλη
 με τὰ ρουσφέτια τὰ πολλὰ ποῦ κάθε μέρα κάνει,
 ποτέ εἰλικρινέστερον στὸ κόμμα δέν ἐφάνη!

Και περισσῶς εἰλικρινῆς
 εἶναι κι' ὁ μάρτυρα Στεφανῆς
 ποῦ πρὸ πολλοῦ ὁ ἄνθρωπος δηλοῖ και βεβαιώνει
 πῶς με τὴ βία τὸν κρατοῦν φργοῦρα στὸ τιμόνι!

Εἰλικρινείας ἔχομεν ἀνάγκην συμπολίται,
 κι' αν ἦσαστε εἰλικρινεῖς δέν πρέπει ν' ἀρνηθῆτε
 πῶς με τὸ βρυκολάκησμα τοῦ κάθε κομματάρχη,
 καμμία εἰλικρίνεια στὸ Κράτος δέν ὑπάρχει!

Σὲ καμαρώνω Γιάνναρε με τὴν «'Εσπερινή» σου
 ποῦ για τὴν εἰλικρίνεια ὑψώνεις τὴ φωνή σου.
 Μὴν κάμης χάρι κανενοῦς
 σ' ὄλων νά μπηῆς τὴ μύτη
 και χαίρομαι εἰλικρινῶς
 ποῦ προχωρεῖ τὸ σπίτι!

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ο ΣΤΟΛΟΣ ΤΟΥ ΝΤΟΡΕ

Εἶμ' ὁ πρόσκοπος ἐγὼ
 ποῦ τὸν στόλον ὀδηγῶ
 με ὀρμὴν ἀτμοῦ ταχείαν
 σ' ἐκδρομᾶς και σὲ σαλόγια
 κι' ὅπου φαίνονται γκαρσόγια
 διά κορτοναμαχίαν.

Μικρὸ και σκανδαλιάρικο
 μελαγχροινὸ καρᾶβι
 εἶναι τὸ καρβουνιάρικο
 ποῦ τῆς φωτιῆς ἀνάβει.

Νά και τὸ τορπιλλοβόλο.
 Ζαχερένιο λὲς κι' εἶν' ὄλο.
 Τί ματάκια χαρωπά!
 Κάθε βλέμμα του τορπίλλα,
 μέσα στῆς καρδιάς τὰ σπύλλα
 σὲ κτῆσ'.

Νάτο και τὸ θωρηκτο
 με τὸ θόρακα καὶ
 με τῆς ἀρνούβου του βίδες,
 με τῆς δύο του δβίδες

και με τὰ κανόνια του
 τόσα, σὺν τὰ χρόνια του.

Κι' ἄλλο θωρηκτὸ πρὸ πέρα
 ποῦ με χρώματ' ἀνοιχτά
 και μ' ἐλεύθερη παντιέρα
 εὐγενῶς μᾶς χαιρετᾶ.
 Και με τὸ χαιρετισμὸ του
 τὸ δελφίνι τοῦ γιγαλοῦ,
 δείχνει τὸν ἐγωῖσμό του
 και τὸ αἷμα του τὸ μπλοῦ.

Και τ' ἀντιτορπιλικὸν
 λίαν μελαγχολικόν,
 πάει πάντοτε ἡρέμα
 και πὸλὸ μεθοδικῶς
 ν' ἀποθῆ τὸ κάθε βλέμμα
 τῆς ροζέτῆς τῆς προκάς.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Εἶναι στόλος φόβος τρόμος.
 Σκάει ἐπὶ τῆς ἐλά
 Εἰς τὰς τρικυμίας ὅμως
 εἶλα κάνουνε...νερά!

